

Zabavne stvari.

Trije dobri sveti.

(Iz španjskega preložil Ant. Brehmer-Gaffron.)

(Dalje.)

„Pogodiva se. Jaz ti dam dober svet, ti pa meni 1000 gold. za-nj.“

„Hudič, to je drago, gospod kapitan!“

„Res, toda če nimaš dobrega sveta, prideš lahko ob denar in pa še ob življenje!“

„Prav imate; dajte mi dober svet in obdržite si denar, ki ga imate še spravljenega.“

„Če vidiš kje bližnjo, krajšo pot, na njo kreni.“

„Tega uže ne bom pozabil. Sedaj mi pa še kaj povejte.“

„Povem ti, toda zopet le za 1000 goldinarjev!“

„Oh, drago — drago gospod!“

„Verjamem, toda prepričan si, kako da so moji dobri sveti plodonosni.“

„Priznavam; naj bo toraj; če uže drugače ni mogoče, pa si obdržite še družih 1000 goldinarjev!“

„Ne utikaj se nikdar v zadeve družih ljudi!“

„Izvrsten in zlata vreden je ta svet, gospod kapitan, desetkrat več, kar me velja!“

„No vidiš; vendar ti pa še vedno nekaj manjka, da boš prav varno hodil!“

„Ali bi mi taistega ne mogli zastonj povedati, gospod kapitan?“

„Kar ti bom zastonj dal, bo nekaj drobiža na pot in pa tri dragocene pogače, da jih bode doma jedli s tastom in ženo. Poprej jih pa ne smeš načeti!“

„Je uže prav, gospod kapitan, ali če prav pomislim, da sem bil še pred malo časom posestnik 3000 goldinarjev, sedaj sem pa berač, ti ni malenkost.“

„Ali nisi še nikdar slišal, da so vse dobre reči tri!“

„Pač, slišal sem!“

„No, toraj —“

„Za vruga, kapitan, ali so res le zlata vredne vaše besede?“

„Janez pomisli in neumen ne bodi! Z denarjem pri tvoji neumni glavi ne boš nikdar srečno domu prišel, temveč ti ga bodo poprej ali vkradli, ali te oropali, ali ga boš zgubil, ali pa zapravil. Mojih dobrih svetov ti ne more pa nihče vkrasti in tudi zgubiti ali zapraviti jih ne moreš!“

„Primaruha“ — pravi Janez — „tudi ta je modra!“

„Toraj poslušaj! Predno misliš kaj storiti, vprašaj blazino za svet.“

„Oho, ta je pa bosa! Na ta način bi človek niti smodke ne mogel kaditi, kedar bi se mu zljubilo, in bi moral vselej čakati, da bi se prespal.“

„Tepec, kaj pa jemlješ svete po besedah. To le pomeni, da, preden se človek kaj imenitnega, recimo, kakega maščevanja loti, naj si pač dobro premisli!“

„To pa to; sedaj vas pa uže razumem, kapitan!“

„Tako sedaj pa le spravi drobiž in tri dragocene torte, pa si dobro zapazi, da jih ne smeš poprej načeti, kakor še le doma. Za vsacega jedna je namreč za te, za tvojo ženo in za tvojega tasta!“

„Bog vas blagoslovi, gospod kapitan, z Bogom!“

„Janez pomisli, pomisli; sedaj pa srečno hodi!“

II.

Komaj je bil Janez odšel, pridrdra voz za njim. Pošta je bila, ki se je v njegov rojstni kraj peljala. Pogodili so se in Janez se skobaca v voz. Prtljago je imel ves čas oprtano, po glavi so mu pa trije dobri sveti rojili in je le čakal, kedaj jih bo porabiti mogoče.

Pripeljali so se do visoke gore, po kateri je bila cesta po samih ovinkih speljana. Janezu šine takoj prvi svet na misel: „Če najdeš krajšo pot, na-njo kreni!“ Ugodno se mu je zdelo, prvega sveta poslužiti se.

„Kaj pa, ko bi jo jaz tja gori le peš vbral?“ — vpraša voznika.

„Ali ne vidiš, da komaj koze gori plezajo, tako je strmo!“

„Brez truda ni plačila!“

Janez Pomisli plezal in skakal in oprijemal se je od grma do grma po strmini in je bil konečno ves spehan kmalu na vrhu. Vsede se na štor, da si oddahne in voza počaka, katerega pa silno dolgo ni bilo.

(Konec prihodnjič.)

Naši dopisi.

Iz Vipave 8. sept. — Vipavski rodoljubi razpošiljajo sledeče vabilo k slavnosti, katero priredijo taisti v četrtek dne 17. septembra t. l. ob 10. uri zjutraj ob priliki, ko se vzdidati plošči v spomin ranjkih prečast. gospodov Štefana Kocijančiča, častnega korarja stolnega kapitela v Gorici, profesorja in vodje goriškega centralnega semenišča itd. in Jurija Grabrijana, častnega korarja stolnega kapitela v Ljubljani in dekana v Vipavi itd. — Spored: 1. Slovesna sv. maša ob 10. uri v farni cerkvi. 2. Pred šolskim poslopjem zapoje se pesem „Molitev“. 3. Slavnostna govora. 4. Blagoslovljenje dotičnih ploščic. 5. Petje. — Ob pol 1. ure popoldne bode slavnostni banket. (Kouvert 1 gld. 50 kr. — Kdor se banketa udeleži, naj se oglasi vsaj do 14. t. m. pri vodstvu ljudske šole v Vipavi ustno ali po dopisnici.)

Iz tuhinjske doline 11. sept. (Tatvina.) Sinoči od 10. do 12. ure se je priklatil neznan tat v hišo Franceta Podbregarja v Podbregu ter je vkradel dve puški (dvocevki) in dve lovski torbi z lovsko karto, eno gori omenjenemu posestniku, eno pa njegovemu hlapcu in nekaj obleke in denarja od 15 do 20 gld., in eno kupno pismo od neke posestnice, katerega je omenjen posestnik še od včeraj imel v žepu obleke, ki jo je rabil pri obravnavi gruntnih knjig pri okrajni sodnji v Kamniku; kdor bi kaj od tega izvedel, dobi primerno nagrado.

Iz Železnikov konec julija. [Zakasnjeno.] (V moj zagovor in obrambo. — Dalje.) V „Slovincu“ se je pač mnogo bralo, kako so se vršile slavnosti 5. julija na čast sv. Cirila in Metoda tu pri nas. To — se ve — bila je praznovanja solnčna stran; — na senčno stran misliti in ozirati se: na to so bili pa naši gg. originalni pisalci popolnoma pozabili. A omenjena slavnost imela je prav jako obžalivno senčno stran; stoj! ne ene, celó njih več. Na moje poštenje naj bodo spoštovani gg. bralci zagotavljeni, da sem se bil namenil, o tem do malega popolnoma molčati; al ker napadov na mojo osebo le ni ne konca in ne kraja, in ker moji gg. nasprotniki le tako „brezijo“, naj se jim z nekoliko večjo „lešerbo“ posveti domov, toraj: fiat! Na predvečer uže precej pozno — okoli 10. ure — šel je „slavnosten sprevod“ skoz trg; z njim tudi velika truma otrok. Da le-ti dobro kričati znajo, kdo tega ne vé? saj so bili zaradi tega uže celó v „Slovincu“ javno pohvaljeni, in sicer takrat, ko so povelicevali z glasnim „živio“ in „živio“ prihod zastave v Železnike. Ta večer pa so kričali najbolj pred onimi hišami, katere niso bile razsvitljene, in sicer na „komando“: Tukaj pa le glasno, uže spijo, da vas bodo bolj slišali! In voditelj te druhal, kdo je bil? Pst! — da ne bo svet slišal. (Moji osebi bi se kaj takega — preverjen sem — gotovo ne prizaneslo). Nekdo

je djal, da bi za velike novce ne bil opravljal tacega voditeljstva. — Spodbuda, da naj se trg lepo ozaljša, sogrela je bila štiri pobaline, med katerimi so bili menda trije udje „bralnega društva“, ki ima namen: širiti omiko!! — ta spodbuda, rečem, segrela je bila te dečke tako, da so si „anektirali“ (vkradli menda vendar ne smem reči), v gozdu neke revne vdove „maj“, in privlekli ga v trg, naj bi — kaj pa da: množil čast sv. Cirilu in Metodu! Na tožbo dotične vdove posegla je vmes c. kr. sodnija; a pri prvi obravnavi so dečki tako resnico zvijali, da je prišel sodnijski ogled celó na kraj, kjer se je tatvina zvršila. Zdaj tajiti ni pomagalo več, dobili so dečki za svoj „slavnostni čin“ vsaki po 14 dni zapora, in morali še plačati posebej škodo, ker so maj kar naravnost čez neko žitno njivo vlekli. Ali ni to napredek? — Gospodje preroditelji tukajšnjih razmer in načelniki bralnega društva: Hic Rhodus!

(Dalje prih.)

V Šent-Vidu nad Ljubljano se bode častiti, z odpuški iz Rima obdarovani **osemstoletni jubilej** ustanovljenja ondote fare (leta 1085.) slovesno obhajal, kakor sledi:

I. V četrtek, 17. septembra popoldne ob štirih, se slovesno pripelje iz Ljubljane v ognji pozlačeni tabernakelj. Peljal se bode skozi Gorenjo Šiško in Dravljje. Do kovača Peterlina mu gré duhovščina naproti. Njej se pridruži šolska mladež, katoliško društvo rokodelskih pomočnikov in čitalnica. Med slovesnim zvonjenjem in streljanjem se pripelje tabernakelj v vas, se prenese v cerkev, kjer bode precej na veliki oltar postavljen.

II. V soboto, 19. septembra popoldne ob štirih, bodo eno uro slovesno oznanjevali začetek osemstoletnice zvonovi domače farne cerkve, njenih podružnic, in zvonovi onih farnih cerkev in njihovih podružnic, katerim je šentviška duhovnija „mati-fara“, in to so fare: Polhov Gradec, Horjul, Šent-Još nad Polhovim Gradcem, Dóbrova, Sv. Katarina, in podružnici Sv. Jerneja v Spodnji Šiški in ona sv. Duha na Golem Brdu. — Zvečer ob sedmih litanije z blagoslovom. — Od osmih do devetih zopet slovesno zvonjenje po cerkvah domače fare in razsvitljava vseh hiš po celi fari. — Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov in čitalnica priredite bakljado.

III. V nedeljo, 20. septembra:

- a) Zjutraj ob dveh slovesno zvonjenje pri farni cerkvi.
- b) Ob petih prva sv. maša z blagoslovom.
- c) Ob poli devetih slovesni sprejem procesije iz Dobrove in Šiške.
- d) Ob devetih slovesni blagoslov Križevega pota po preč. gvardijanu o. Kalistu Mediču.
- e) Slavnostna pridiga imenovanega preč. gospoda.
- f) Blagoslov tabernakeljna po p. n. gosp. dekanu Antonu Urbasu.
- g) Slovesna velika sv. maša, katero služijo p. n. gosp. dekan.
- h) Popoldne ob polu štirih pontifikalne vespere, katere vodijo mil. p. n. gosp. stolni prošt Jožef Zupan.
- i) Litanije z blagoslovom.
- j) Blagoslov znamenja sv. Vida, „spomenika na osemstoletnico“ v Vižmarjih, po mil. p. n. gospod stolnem proštu. Sprevod gré iz farne cerkve po sledečem redu: 1. Šolska mladež. 2. Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov. 3. Čitalnica. 4. Deklice v beli obleki. 5. Cerkevna banderca. 6. Duhovščina, in slednjič mil, p. n. gosp. stolni prošt v pontifikalni opravi. gredoči pod baldahinom.

k) Zahvalna pesem: „Te Deum“ za srečno dovršenje vseh novih naprav pri cerkvi.

IV. V ponedeljek, 21. septembra, zjutraj ob devetih slovesni sprejem procesije od sv. Katarine.

V. V nedeljo, 27. septembra, slovesno praznično duhovno opravilo. Ob poli desetih slovesni sprejem procesije iz Polhovega gradca, Horjula in Sent Jošta. Ob desetih slavnostna pridiga, katero imajo preč. gosp. prof. Miroslav Križnar, potem velika sv. maša, katero služijo p. n. g. kanonik dr. Janez Kulavic. Popoldne ob treh slovesne vespere in litanije z blagoslovom.

VI. V nedeljo 4. oktobra, slovesno praznično duhovno opravilo. Ob poli desetih slovesni sprejem procesije iz Preske. Ob desetih slavnostna pridiga, katero govorijo vis. č. g. katehet Ant. Keržič, potem pontifikalna sv. maša, katero služijo mil. p. n. g. prošt dr. Anton Jarc. Popoldne ob treh slovesne pontifikalne vespere in litanije z blagoslovom.

VII. V nedeljo, 11. oktobra, slovesno praznično duhovno opravilo. Ob desetih slavnostna pridiga, katero govorijo p. n. g. kanonik monsignor Luka Jeran, potem velika sv. maša, katero služijo p. n. g. monsignor Mihael Potočnik. Popoldne ob treh slovesne vespere in litanije z blagoslovom.

VIII. V nedeljo, 18. oktobra, žegnansko nedeljo, slovesno praznično duhovno opravilo. Prevzvišeni, premilostni gospod dr. Jakob Misja so milostljivo obljubili, da hočejo to nedeljo v Šent-Vidu slovesno pontificirati. Red cerkvenih opravil za to nedeljo se bode pozneje določil in nedeljo poprej z lece oznanil. — Popoldne bode po slovesnih vesperah in litanijah slovesna procesija z Najsvetejšim. (Ako bi bilo vreme neugodno, procesija izostane). Zahvalna pesem: „Te Deum“. Zvečer od sedmih do osmih slovesno zvonjenje pri cerkvah domače fare, in pri vseh v začetku imenovanih cerkvah. Razsvitljava vseh hiš po domači fari in bakljada. Konec „osemstoletnice“.

Skoz ves čas bo slednji dan tudi ob devetih tiha sv. maša.

Pri sprejemu procesij vdeležite se obe društvi z zastavami.

Sv. misijon prične se dné 19. oktobra, vodili ga bodo čč. oo. Lazaristi iz Ljubljane. Ž.

Iz Ljubljane. — O postopanju slovenskih poslancev v državnem zboru razgovarjal se je tudi letos dne 6. septembra shod „slovenskega društva“ v Mariboru. — Lahko je razumljivo, da nihče ni izrazil zadovoljnosti z vspehi poslancev gledé vresnčenja narodne enakopravnosti pri Slovencih za čas zadnje šestletne dobe; razumljivo je dalje, da se noben Slovenec ne more zadovoliti s tako odgojo Slovincem namenjenih ljudskih učiteljev, po kateri bi se razun 4 ur v tednu slovensčine po vsem podučevali v nemščini; razumemo tudi, da se v obče šibajo krivice, katere se še zmiraj godé Slovincem in da se poslancem nalaga dolžnost, z večjo odločnostjo iskati pomoči.

Prav slabo pa se vrsté za takimi razgovori očitanja o posebni kranjski politiki, se tej nasproti stavi slovenska politika in eden govornikov mogočno zakliče: „Dokler se naši bratje na Kranjskem ne bodo privadili, tirati slovenske politike, dokler se oni na Dunaji ne bodo nam pridružili, ne vemo, kako bomo Slovenci kaj dosegli.“ Ravno tisti govornik odgovarja na vprašanje: „Kaj se je izvršilo za kmete? Nič?“

Ako bi na take izjave hoteli zadostno odgovarjati, morali bi to delati v dolgi vrsti obširnih člankov. Pa tega nočemo storiti, mi nočemo očitanja povračati z očitanjem, ker bi to naši narodni stvari gotovo ne ko-

ristilo. Nekoliko besed pa moramo vendar-le odgovoriti v obrambo slovenskih poslancev s Kranjske.

Ako govornik kranjskim Slovincem kranjsko politiko hoče očitati zaradi tega, ker so šolske razmere na Kranjskem v zadnjih 6 letih postale nekoliko znosnejše, mu moramo odgovoriti, da je tako očitavanje neslovensko, ker boljše stanje Slovencev na Kranjskem je gotovo tudi drugim Slovincem koristno; ako pa govornik hoče reči, da kranjski slovenski poslanci v državnem zboru niso storili svoje dolžnosti glede nekranjskih Slovencev, tedaj moramo tako krivično očitavanje zavrnilo z vso odločnostjo in se sklicujemo zato na sodbo vseh vnanih slovenskih poslancev z všteti štajarskima dvema, katera sta se vdeleževala pri naših delih. — Govorniku pa, ki je trdil, da se v zadnjih 6 letih za kmeta ni storilo ničesar, priporočamo nekoliko pregledati rečno kazalo k stenografičnim zapisnikom zadnjega zasedanja. Ako govornik trdi, da se ne bode nič doseglo, ako se na Dunaji kranjski poslanci ne bodo pridružili njim (štajarskim), ga menda lahko zagotovljamo, da se bo to vselej zgodilo, kedar bodo nasveti njihovi dobri, kakor se je to godilo tudi v minlih letih, ko je bila pa sploh in zmiraj dobra navada, da so slovenski poslanci vsak dober nasvet složno sprejeli za skupno voljo vseh slovenskih zastopnikov, naj ga je predlagal Slovenec od koder koli. In to mislimo, da je prava slovenska politika.

— Dnevni red prve seje državnega zbora dne 22. septembra t. l. ob 11. uri dopoldne je sledeč:

1. Vpeljanje starostnega predsednika in njegova obljuba.

2. Nastavljenje udov zbornice, kateri začasno pre-skrbé posel perovodij.

3. Obljuba udov zbornice.

4. Naznanilo c. kr. vlade o slovesnem otvorjenju državnega zbora dne 26. septembra.

— „Kärntner Volksblatt“. Povodom navzočnosti presvitlega cesarja na Koroškem izšla je štev. 36 imenovana lista v krasnem natisu, na prvi strani pesem z napisom: „An des Kaisers Majestät“, katero je zložil baron Mannsdorf. Tudi sicer popisuje ta list slavnosti, katere so se vršile povodom navzočnosti cesarjeve na Koroškem.

— Štipendije za obrtnike. Naše slovenske obrtnike še posebej opozarjamo na štipendije deželne, ki se razpisujejo za one sposobne obrtnike različnih vrst, ki se hočejo bolj izobraziti v svojih strokah v tehnološkim muzeji na Dunaji!

— Razpis zakladanja s hrastovim lesom. Za c. k. pomorski arsenal v Pulji se bo leta 1886. potrebovalo 500 kubičnih metrov štirioglate obtesanega hrastovega lesa za ladije. Dne 30. septembra t. l. ob 4. uri popoldne bo pri c. kr. poveljništvu pomorskega arsenala v Pulji ofertna obravnava o pisanih, zakladanje z omenjenim lesom zadevajajočih ponudbah. Pogoji se dobé tudi pri trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani.

— Veliki sprevod bil je minulo nedeljo od ljubljanske frančiškanske cerkve do Podrožnika, kamor se je slovesno prenesla podoba Matere Božje v novo kapelo, pod Rožnikom zidano prav po obrisu Lourdske kapele. Pred sprevedom bila je slovesna sv. maša v frančiškanski cerkvi s pridigo gosp. knezoškofa dr. Jakoba Misije. — Pod Rožnik pa je vrelo iz Ljubljane celi dan na tisoče ljudi.

— Oglašene in sicer poškodovane desetice in dvajsetice morajo po naročilu finančnega ministerstva c. k. blagajnice tudi carinske blagajnice sprejemati v polni vrednosti, in na zahtevanje strank za tak poškodovan denar dajati nepoškodovanega. To se je uradno naznanilo tudi trgovinski in obrtnijski zbornici kranjski.

— Čespljev somenj v Ljubljani bil je živahen. Živine prignalo se je na somenj veliko: 760 konj, med temi mnogo žebet, goved pa nad 600. Kupčevalo se je dobro s pitanimi voli, posebno pa s žebet, ki so se prodajali poprek po 70–90 gold., manj živahna je bila kupčija z govedi. — Tudi čebelarji zbrali so se ta dan kakor druga leta pred frančiškansko cerkvijo v prav obilnem številu, od vseh strani dežele naznanjala se je zelo slaba letina, katero je povzročilo pred vsem deževno vreme med cvetenjem ajde. Cena medu v panjovih odločila se je za stari cent na 15 gold.

Vreme je bilo somajni dan, kakor je še sedaj, zelo lepo gorko.

— Slavni slikar Hans Canon, tudi profesor, ki je obljubil zastoj napraviti sliko v veliki altar, ako bi se nova cerkev v Gradu pri Blejskem jezeru zidala po Schmidovem načrtu, umrl je na Dunaji nagloma, še le 56 let star.

— Začetek srednjih in ljudskih šol v Ljubljani je danes. V Ljubljani je zopet vse živo po ulicah.

— Nemške ljudske šole v Ljubljani nimajo tal, ker, kakor čujemo, so se vpisali v mestno nemško šolo samo 4 otroci, med katerimi pa 2 ne znata nič nemškega. V dva razreda ljudske šole nemškega „Schulvereina“ pa se je baje vpisalo okolo 70 otrok, ki pa večinoma tudi ne znajo nemško! — To je tedaj ona nujna potreba po nemški šoli v Ljubljani, zaradi katere so naši nemškutarji toliko javkali o zatiranju nemštva na Kranjskem! — In nemški „Schulverein“, ki po pravilih sme varovati samo nemško prebivalstvo, po kateri pravici sme on ponemčevati slovenske otroke? Kje je tu „deutsche Ehrlichkeit“? Nadejamo se, da oko, katero ima čuvati na tem, da se spolnujejo društvena pravila, ne bo slepo za početje nemškega „Schulvereina“. In slovenski državni poslanci, zapomnite si to!

— Bivši državni poslanec baron Janez Giovanelli, grajščak v Griesu na Tirolskem, poroči se, kakor razvidimo iz došlega nam naznanila, dne 17. t. m. z baronico Marijo Dürfeld, hčerjo uže umrlega generala.

— Čvetero antifon v slavo Mariji prečisti Devici in Ave Maria, za mešani zbor zložil Ig. Hladnik, prišlo je na svitlo ravnokar v J. Blasnikovi tiskarni. Skladba obsega eno polo in jo je skladatelj poklonil preč. gospodu dekanu Matevžu Kožuhu. Dobivajo se po 40 kr. v Blasnikovi tiskarni.

— Gosp. dr. Valentin Zarnik je, kakor čujemo, hudo obolel. Rogaške toplice, v katere je šel iskat si zdravja, mu niso zboljšale njegovega stanja. Vrnil se je neozdravljen nazaj v Ljubljano. Iz srca želimo, da se kmalu zopet povrne zdravje zaslužnemu našemu rodoljubi!

— Cesaričina Štefanija obiskala je 10. dne t. m. postojnsko jamo. V „Ljublj. Listu“ posnamemo o tem sledeče:

Na vse zgodaj v jutro čakalo je nestrpljivo ljudstvo na slovesno okrašenem kolodvoru, kdaj prisope vlak iz Trsta, kateri pripelje s seboj ljubljeno cesaričino. Ko se je približala zaželena ura, prišli so na kolodvor: g. deželni predsednik baron Winkler, vsi uradniki, duhovščina, občinsko zastopstvo in razna društva, da vsprejmo visoko gospo.

Ko je ob polu 10. uri dopoldne privozil vlak na postojnsko postajo, tedaj zaorili so navdušeni „Živio! cesaričina Štefanija!“ Ko je nj. cesarska visokost zapustila železniški voz, pozdravil jo je gospod deželni predsednik, za kar se je ljubeznjivo zahvaliti izvolila. Na to peljala se je takoj proti jami. Spremljali so jo grofica Sylva-Taroucca in grofici Chotek in Palffy ter nj. eksclenca gospod naddvornik grof Bombelles. Med

potom stala je ob stranéh obila množica naroda, katera je spoštljivo pozdravljala v navdušenih klicih visoko gospó. Pred jamo čakala je zopet obila množica in posebno izborna družba plemenitih dam, s katerimi je izvolila Nj. ces. visokost nekaj časa govoriti.

Na to podala se je visoka gospá v jamo, katera je bila sijajno razsvitljena s svečami in električno lučjo. Tu ogledala si je vse natanko in večkrat izražala je svoje občudovanje te naravine lepote. Upraviteljstvo jame poklonilo je nj. ces. visokosti mal spomenik na postojinsko jamo, nekaj tintnik: kamenita ploščica, na kateri stojita dva stalagmita, jeden za tinto, drugi za pesek, pero pa je privezano z zlato vrvico na stalaktitu.

Ko se je vrnila visoka gospa iz jame, izrazila je zopet svoje občudovanje, na kar se je poslovila. Ob slovesu pa je izvolila visoka gospa podati roko v slovo gosp. deželnemu predsedniku baronu Winklerju kakor tudi vladnemu svetovalcu gosp. Globočniku, kateri jej je bil kašipot po jami in kateri si je kot mnogoleten predsednik komisije za postojinsko jamo pridobil obilo zaslug.

Na to odpeljala se je nj. ces. visokost cesaričina v „Hôtel Grand“, kjer se je nekoliko obedovalo. In zopet, kjer jo je obilo zbrana množica ugledala, zavorili so navdušeni „živio!“

Po obedu peljala se je cesaričina z vozom čez Senožče in Sežano nazaj v Miramare.

— Obravnave porotne sodnije ljubljanske pričele so se v ponedeljek. Koj prvi dan bila sta obsojena dva ubijalca, eden Janez Slabé iz Dolenjega Logatca, ki je nekega voznika s kamnom tako hudo poškodoval, da je v nekaj dneh umrl. Obsojen je bil na 4 leta ojstre ječe. Drugi, Alojzij Zupan z Žirovnice, pa je nekega posestnika s kolom potolkel in ubil, pa je bil obsojen na 6 let ojstre ječe in povračilo 400 gold. za otroke ubitega. — To je zmiraj tista stara pesem: uboj in uboj, potem pa ječa. Da bi se vendar naša kmetska mladina izučila enkrat po nesreči družih, posebno pa, da bi se varovala pijančevanja, iz katerega nastanejo redno pretepi in uboji!

— Krajcarska podružnica „Narodnega Doma“ v Ljubljani, ki je začela razpošiljati knjižice z markami v prvih dneh meseca julija t. l., razposlala je dosedaj na različna poverjenišтва že nad 200 knjižic, deloma s krajcarskimi, deloma z desetkrajcarskimi markami. Akoravno so knjižice tako prirejene, da se, ako se plačuje v običajnem redu, izpolnijo v jednom letu, vendar vrnilo so se nam že v tem kratkem času tri krajcarske knjižice polne, prva pod št. 10 že pred 14 dnevi iz Zagorja, druga pod št. 39 od priprostih delavcev v daljnem Seegrabnu pri Ljubnem na Zgornjem Štajerskem, in tretja pod št. 143. iz Radovljice. Posebno zanimljivo in posnemanja vredno je to, da je zadnjo imenovanih kupil celo rodoljub H. H. sam. Čast in hvala vsem. Veselo znamenje je dalje, da se, kakor povzemamo privatnim poročilom, jako dobro razpečavajo tudi desetkrajcarske marke, česar se začetkoma nismo mogli tako za trdno nadejati. Rojaki, le tako naprej, in po preteku leta, upati smemo, bo fond za zgradbo „Narodnega Doma“ v Ljubljani za 20.000 forintov bogatejši. (Denar in oglašila za poverjenišтва pošiljati je gospodu dr. Josipu Starétu, blagajniku „Narodnega Doma“ v Ljubljani.)

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Akoravno se vse oči ozirajo za potujočim cesarjem in njegovimi sijajnimi sprejemi v Slavoniji, kjer mu hrvatski narod navdušeno skazuje svojo udanost, se vendar uže v političnih krogih nadvladujejo priprave za predstoječe borbe v državnem zboru. — Levičarji udajajo se polagoma neizogibljivemu „nemškemu klubu“ in se tolažijo s tem, da bodo v predstoječi adresni razpravi vendar-le vsi levičarji in vso silo skupno tišali proti sedajni vladi in sedanji sistemi. — Tudi si mnogo obetajo od škandalov, na katere se pripravljajo, menda pozabivši, komu je Knotzanje lanskega leta koristilo več, desnici ali levici. Zastopniki desnih klubov imeli pa so včeraj svoje posvetovanje enako o osnovi desnice, kakor o postopanju svojem v bližnjem času. Čulo se je izrekoma tudi, da bode petnajstorica desnice izrekla se o načrtu prestolnega govora. Sicer pa se bode kmalu čulo o tem, kar so sklenili zaupniki desnice. — Pričela se je v ponedeljek tukaj kazenska obravnava zoper znanega Kufflerja, kateri je zapleten tudi v konkurs firme Tschinkelneve.

Ogerska. — Zasedanje srbskega cerkvenega kongresa odložilo se je namenoma, da bi se med tem pritiskalo na izvoljence, ako bi pa bilo to početje brezvspešno, hoče si veliki „svobodoljub“ in „branitelj“ ustavnega življenja Tisza pomagati z razpustom kongresa pred ko bi mogel kaj ukreniti. Ni čuda, ako se po takem postopanju zastopniki naroda bolj po robu postavljajo.

Nemška. — Videti je, da Bismark noče vojske s Španjsko in da se bo razpor zaradi Karolinskih otokov pri Novi Gujnej vendar-le poravnal z lepo. Tudi na Španjskem polegajo se valovi prejšnje razburjenosti. V Nemški pa se pripravljajo stranke na volilno borbo za predstoječe volitve v pruski deželni zbor. Stranke so razcepljene prav tako, kakor si jih Bismark želeti more.

Francoska. — Tudi tukajšnji vladini krogi so zadovoljni, da Španjska z lepo poravna razpor z Nemško zaradi Karolinskih otokov. Volitve za državni zbor razpisane so za 4. dan meseca oktobra. Volilna borba strank je zelo viharina.

S Tonkina brzojavlja general Courcy dne 14. t. m. Po željah kraljeve rodbine in s pritrdjenjem francoske vlade razglašen je bil princ Chanong za novega kralja, ki se je danes zjutraj ob 8. v spremstvu kraljevih princev in dvornikov slovesno prepeljal v palačo. Francoski in anamski vojaki stali so v spalirju z razpetimi francoskimi in anamskimi zastavami. Kralj izrazil je na dostojni način svoje prijateljstvo s Francosko in je 23 let star. Umetnijski zakladi, katere je našla zmagujoča francoska vojska, so se kralju zopet vrnili.

S tem videti je, da je za sedaj mir zopet uveden v Anamu. Za koliko časa pa, kazala nam bo prihodnost.

Žitna cena

v Ljubljani 13. septembra 1885.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 34 kr. — banaške 7 gold. 3 kr. — turšice 5 gold. 40 kr. — soršice 6 gold. 20 kr. — rži 5 gold. 36 kr. — ječmena 4 gold. 39 kr. — prosa 5 gold. 20 kr. — ajde 4 gold. 87 kr. — ovsa 2 gold. 92 kr. — Krompir 2 gold. 86 kr. 100 kilogramov.